

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

॥ श्रीशरणागतिदीपिका ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ श्रीशरणागतिदीपिका ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।

वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

पद्मापतेः स्तुतिपदेन विपच्यमानं

पश्यन्त्विह प्रपदनप्रवणा महान्तः।

मद्वाक्यसंवलितमप्यजहत्स्वभावं

मान्यं यतीश्वरमहानससम्प्रदायम् ॥ १ ॥

नित्यं श्रिया वसुधया च निषेव्यमाणं

निर्व्याजनिर्भरदयाभरितं विभाति।

वेदान्तवेद्यमिह वेगवतीसमीपे

दीपप्रकाश इति दैवतमद्वितीयम् ॥ २ ॥

दीपस्त्वमेव जगतां दयिता रुचिस्ते

दीर्घं तमः प्रतिनिवर्त्यमिदं युवाभ्याम्।

स्तव्यं स्तवप्रियमतः शरणोक्तिवश्यं

स्तोतुं भवन्तमभिलष्यति जन्तुरेषः ॥ ३ ॥

पद्माकरादुपगता परिषस्वजे त्वां

वेगासरिद्विहरणा कलशाब्धिकन्या।

आहुस्तदाप्रभृति दीपसमावभासम्

आजानतो मरकतप्रतिमं वपुस्ते ॥ ४ ॥

स्वामिन् गभीरसुभगं श्रमहारि पुंसां

माधुर्यरम्यमनघं मणिभङ्गदृश्यम्।

वेगान्तरे वितनुते प्रतिबिम्बशोभां

लक्ष्मीसरः सरसिजाश्रयमङ्गकं ते ॥ ५ ॥

आविश्य धारयसि विश्वममुष्य यन्ता
 शेषी श्रियः पतिरशेषतनुर्निदानम्।
 इत्यादिलक्षणगणैः पुरुषोत्तमं त्वां
 जानाति यो जगति सर्वविदेष गीतः ॥ ६ ॥

विश्वं शुभाश्रयवदीश वपुस्त्वदीयं
 सर्वा गिरस्त्वयि पतन्ति ततोऽसि सर्वः।
 सर्वे च वेदविधयस्त्वदनुग्रहार्थाः
 सर्वाधिकस्त्वमिति तत्त्वविदस्तदाहुः ॥ ७ ॥

ज्ञानं बलं नियमनक्षमताऽथ वीर्यं
 शक्तिश्च तेज इति ते गुणषट्कमाद्यम्।
 सर्वातिशायिनि हिमोपवनेश यस्मिन्
 अन्तर्गतो जगदिव त्वयि सद्गुणौघः ॥ ८ ॥

दीपावभास दयया विधिपूर्वमेतत्
 विश्वं विधाय निगमानपि दत्तवन्तम्।
 शिष्यायिताः शरणयन्ति मुमुक्षवस्त्वाम्
 आद्यं गुरुं गुरुपरम्परयाऽधिगम्यम् ॥ ९ ॥

सत्तास्थितिप्रयतनप्रमुखैरुपात्तं
 स्वार्थं सदैव भवता स्वयमेव विश्वम्।
 दीपप्रकाश तदिह त्वदवाप्तये त्वाम्
 अव्याजसिद्धमनपायमुपायमाहुः ॥ १० ॥

भोग्यं मुकुन्द गुणभेदमचेतनेषु
 भोक्तृत्वमात्मनि निवेश्य निजेच्छयैव।
 पाञ्चालिकाशुकविभूषणभोगदायी
 सम्राड्दिवात्मसमया सह मोदसे त्वम् ॥ ११ ॥

त्वां मातरं च पितरं सहजं निवासं
 सन्तः समेत्य शरणं सुहृदं गतिं च।

निःसीमनित्यनिरवद्यसुखप्रकाशं
दीपप्रकाश सविभूतिगुणं विशन्ति ॥ १२ ॥

जन्तोरमुष्य जनने विधिशम्भुदृष्टौ
रागादिनेव रजसा तमसा च योगः।
द्वैपायनप्रभृतयस्त्वदवेक्षितानां
सत्त्वं विमुक्तिनियतं भवतीत्युशन्ति ॥ १३ ॥

कर्मस्वनादिविषमेषु समो दयाळुः
स्वेनैव क्लृप्तमपदेशमवेक्षमाणः।
स्वप्राप्तये तनुभृतां त्वरसे मुकुन्द
स्वाभाविकं तव सुहृत्त्वमिदं गृणन्ति ॥ १४ ॥

निद्रायितान् निगमवर्त्मनि चारुदर्शी
प्रस्थानशक्तिरहितान् प्रतिबोध्य जन्तून्।
जीर्णस्तनन्धयजडान्धमुखानिवास्मान्
नेतुं मुकुन्द यतसे दयया सह त्वम् ॥ १५ ॥

भक्तिः प्रपत्तिरथ वा भगवन् तदुक्तिः
तन्निष्ठसंश्रय इतीव विकल्प्यमानम्।
यं कञ्चिदेकमुपपादयता त्वयैव
त्रातास्तरन्त्यवसरे भविनो भवाब्धिम् ॥ १६ ॥

नानाविधैरकपटैरजहत्स्वभावैः
अप्राकृतैर्निजविहारवशेन सिद्धैः।
आत्मीयरक्षणविपक्षविनाशनार्थैः
संस्थापयस्यनघजन्मभिराद्यधर्मम् ॥ १७ ॥

निम्नोन्नतानि निखिलानि पदानि गाढं
मज्जन्ति ते महिमसागरशीकरेषु।
नीरन्ध्रमाश्रयसि नीचजनान् तथाऽपि
शीलेन हन्त शिशिरोपवनेश्वर त्वम् ॥ १८ ॥

काशीवृकान्धकशरासनबाणगङ्गा-
 सम्भूतिनामकृतिसंवदनाद्युदन्तैः ।
 स्वोक्त्यम्बरीषभयशापमुखैश्च शम्भुं
 त्वन्निघ्नमीक्षितवतामिह कः शरण्यः ॥ १९ ॥

क्वासौ विभुः क्व वयमित्युपसत्तिभीतान्
 जन्तून् क्षणात् त्वदनुवृत्तिषु योग्ययन्ती ।
 सम्प्राप्तसद्गुरुतनोः समये दयाळोः
 आत्मावधिर्भवति संस्कृतधीः क्षणं ते ॥ २० ॥

योग्यं यमैश्च नियमैश्च विधाय चित्तं
 सन्तो जितासनतया स्ववशासुवर्गाः ।
 प्रत्याहृतेन्द्रियगणाः स्थिरधारणास्त्वां
 ध्यात्वा समाधियुगलेन विलोकयन्ति ॥ २१ ॥

पद्माभिरामवदनेक्षणपाणिपादं
 दिव्यायुधाभरणमाल्यविलेपनं त्वाम् ।
 योगेन नाथ शुभमाश्रयमात्मवन्तः
 सालम्बनेन परिचिन्त्य न यान्ति तृप्तिम् ॥ २२ ॥

मानातिलङ्घिसुखबोधमहाम्बुराशौ
 मग्नास्त्रिसीमरहिते भवतः स्वरूपे ।
 तापत्रयेण विहतिं न भजन्ति सन्तः
 संसारघर्मजनितेन समाधिमन्तः ॥ २३ ॥

धीसंस्कृतान् विदधतामिह कर्मभेदान्
 शुद्धं जिते मनसि चिन्तयतां स्वमेकम् ।
 त्वत्कर्मसक्तमनसामपि चापरेषां
 सूते फलान्यभिमतानि भवान् प्रसन्नः ॥ २४ ॥

उद्वाहुभावमपहाय यथैव खर्वः
 प्रांशुं फलार्थमभियाचति योगिचिन्त्य ।

एवं सुदुष्करमुपायगणं विहाय
स्थाने निवेशयति तस्य विचक्षणस्त्वाम् ॥ २५ ॥

नित्यालसार्हमभयं निरपेक्षमन्यैः
विश्वाधिकारमखिलाभिमतप्रसूतिम् ।
शिक्षाविशेषसुभगं व्यवसायसिद्धाः
सत्कुर्वते त्वयि मुकुन्द षडङ्गयोगम् ॥ २६ ॥

त्वत्प्रातिकूल्यविमुखाः स्फुरदानुकूल्याः
कृत्वा पुनः कृपणतां विगतातिशङ्काः ।
स्वामिन् भव स्वयमुपाय इतीरयन्तः
त्वय्यर्पयन्ति निजभारमपारशक्तौ ॥ २७ ॥

अर्थान्तरेषु विमुखानधिकारहानेः
श्रद्धाधनान् त्वदनुभूतिविळम्बभीतान् ।
दीपप्रकाश लभसे सूचिरात् कृतीव
न्यस्तात्मनस्तव पदे निमृतान् प्रपन्नान् ॥ २८ ॥

मन्त्रैरनुश्रवमुखेष्वधिगम्यमानैः
स्वाधिक्रियासमुचितैर्यदि वाऽन्यवाक्यैः ।
नाथ त्वदीयचरणौ शरणं गतानां
नैवायुतायुतकलाऽप्यपरैरवाप्या ॥ २९ ॥

दत्ताः प्रजा जनकवत् तव देशिकेन्द्रैः
पत्याऽभिनन्द्य भवता परिणीयमानाः ।
मध्ये सतां महितभोगविशेषसिद्धयै
माङ्गल्यसूत्रमिव बिभ्रति किङ्करत्वम् ॥ ३० ॥

दिव्ये पदे नियतकिङ्करताधिराज्यं
दातुं त्वदीयदयया विहिताभिषेकाः ।
आदेहपातमनघाः परिचर्यया ते
युञ्जानचिन्त्य युवराजपदं भजन्ति ॥ ३१ ॥

त्वां पाञ्चरात्रिकनयेन पृथग्विधेन
 वैखानसेन च पथा नियताधिकाराः।
 सञ्ज्ञाविशेषनियमेन समर्चयन्तः
 प्रीत्या नयन्ति फलवन्ति दिनानि धन्याः ॥ ३२ ॥

वर्णाश्रमादिनियतक्रमसूत्रबद्धा
 भक्त्या यथार्हविनिवेशितपत्रपुष्पा।
 मालेव कालविहिता हृदयङ्गमा त्वाम्
 आमोदयत्यनुपरागधियां सपर्या ॥ ३३ ॥

ब्रह्मा गिरीश इतरेऽप्यमरा य एते
 निर्धूय तान् निरयतुल्यफलप्रसूतीन्।
 प्राप्तुं तवैव पदपद्मयुगं प्रतीताः
 पातिव्रतीं त्वयि वहन्ति परावरज्ञाः ॥ ३४ ॥

नाथ त्वदिष्टविनियोगनिशेषसिद्धं
 शेषत्वसारमनपेक्ष्य निजं गुणज्ञाः।
 भक्तेषु ते वरगुणार्णव पारतन्त्र्यात्
 दास्यं भजन्ति विपणिव्यवहारयोग्यम् ॥ ३५ ॥

सद्भिस्त्वदेकशरणैर्नियतं सनाथाः
 सर्पादिवत् त्वदपराधिषु दूरयाताः।
 धीरास्तृणीकृतविरिञ्चपुरन्दराद्याः
 कालं क्षिपन्ति भगवन् करणैरवन्धैः ॥ ३६ ॥

वागादिकं मनसि तत् पवने स जीवे
 भूतेष्वयं पुनरसौ त्वयि तैः समेति।
 साधारणोत्क्रमणकर्म समाश्रितानां
 यन्त्रा मुकुन्द भवतैव यथा यमादेः ॥ ३७ ॥

सव्यान्ययोरयनयोर्निशि वासरे वा
 सङ्कल्पितायुरवधीन् सपदि प्रपन्नान्।

हार्दः स्वयं निजपदे विनिवेशयिष्यन्
नाडीं प्रवेशयसि नाथ शताधिकां त्वम् ॥ ३८ ॥

अर्चिर्दिनं विशदपक्ष उदक्प्रयाणं
संवत्सरो मरुदशीतकरः शशाङ्कः।
सौदामनी जलपतिर्वलजित् प्रजेशः
इत्यातिवाहिकसखो नयसि स्वकीयान् ॥ ३९ ॥

त्वच्छेषवृत्त्यनुगुणैर्महितैर्गुणौघैः
आविर्भवत्ययुतसिद्धनिजस्वरूपे।
त्वल्लक्षणेषु नियतेष्वपि भोगमात्रे
साम्यं भजन्ति परमं भवता विमुक्ताः ॥ ४० ॥

इत्थं त्वदेकशरणैरनघैरवाप्ये
त्वत्किङ्करत्वविभवे स्पृहयाऽपराध्यन्।
आत्मा ममेति भगवन् भवतैव गीताः
वाचो निरीक्ष्य भरणीय इह त्वयाऽहम् ॥ ४१ ॥

पद्मामहीप्रभृतिभिः परिभुक्तभूमनः
का हानिरत्र मयि भोक्तारि ते भवित्री।
दुष्येत् किमङ्घ्रितटिनी तव देवसेव्या
दुर्वारतर्षचपलेन शुनाऽवलीढा ॥ ४२ ॥

सत्त्वानि नाथ विविधान्यभिसञ्जिघृक्षोः
संसारनाट्यरसिकस्य तवास्तु तृप्त्यै।
प्रत्यक्पराङ्मुखमतेरसमीक्ष्यकर्तुः
प्राचीनसज्जनविडम्बनभूमिका मे ॥ ४३ ॥

कर्तव्यमित्यनुकलं कलयाम्यकृत्यं
स्वामिन्नकृत्यमिति कृत्यमपि त्यजामि।
अन्यद्व्यतिक्रमणजातमनन्तमर्थ-
स्थाने दया भवतु ते मयि सार्वभौमी ॥ ४४ ॥

यं पूर्वमाश्रितजनेषु भवान् यथावत्
 धर्मं परं प्रणिजगौ स्वयमानृशंस्यम्।
 संस्मारितस्त्वमसि तस्य शरण्यभावात्
 नाथ त्वदात्तसमया ननु मादृशार्थम् ॥ ४५ ॥

त्राणं भवेति सकृद्भक्तिसमुद्यतानां
 तैस्तैरसह्यवृजिनैरुदरम्भरिस्ते।
 सत्यापिता शतमखात्मजशङ्करादौ
 नाथ क्षमा न खलु जन्तुषु मद्विवर्जम् ॥ ४६ ॥

कर्मादिषु त्रिषु कथां कथमप्यजानन्
 कामादिमेदुरतया कलुषप्रवृत्तिः।
 साकेतसम्भवचराचरजन्तुनीत्या
 वीक्ष्यः प्रभो विषयवासितयाऽप्यहं ते ॥ ४७ ॥

ब्रह्माण्डलक्षशतकोटिगणाननन्तान्
 एकक्षणे विपरिवर्त्य विलज्जमानाम्।
 मत्पापराशिमथने मधुदर्पहन्त्रीं
 शक्तिं नियुङ्क्ष्व शरणागतवत्सल त्वम् ॥ ४८ ॥

आस्तां प्रपत्तिरिह देशिकसाक्षिका मे
 सिद्धा तद्भक्तिरनघा त्वदवेक्षितार्था।
 न्यस्तस्य पूर्वनिपुणैस्त्वयि नन्विदानीं
 पूर्णं मुकुन्द पुनरुक्त उपाय एषः ॥ ४९ ॥

यद्वा मदर्थपरिचिन्तनया तवालं
 सञ्ज्ञा प्रपन्न इति साहसिको बिभर्मि।
 एवं स्थिते त्वदपवादनिवृत्तये मां
 पात्रीकुरुष्व भगवन् भवतः कृपायाः ॥ ५० ॥

त्यागे गुणेश शरणागतसञ्ज्ञिनो मे
 स्त्यानागसोऽपि सहसैव परिग्रहे वा।

किं नाम कुत्र भवतीति कृपादिभिस्ते
गूढं निरूपय गुणेतरतारतम्यम् ॥ ५१ ॥

स्वामी दयाजलनिधिर्मधुरः क्षमावान्
शीलाधिकः श्रितवशः शुचिरत्युदारः ।
एतानि हातुमनघो न किलार्हसि त्वं
विख्यातिमन्ति विरुदानि मया सहैव ॥ ५२ ॥

वेलाधनञ्जयरथादिषु वाचिकैः स्वैः
आघोषितामखिलजन्तुशरण्यतां ते ।
जानन् दशाननशतादधिकागसोऽपि
पश्यामि दत्तमभयं स्वकृते त्वया मे ॥ ५३ ॥

रक्ष्यस्त्वया तव भरोऽस्म्यहमित्यपूर्वान्
वर्णानिमानहृदयानपि वाचयित्वा ।
मद्दोषनिर्जितगुणो महिषीसमक्षं
मा भूस्त्वदन्य इव मोघपरिश्रमस्त्वम् ॥ ५४ ॥

मुख्यं च यत् प्रपदनं स्वयमेव साध्यं
दातव्यमीश कृपया तदपि त्वयैव ।
तन्मे भवच्चरणसङ्गवतीमवस्थां
पश्यन्नुपायफलयोरुचितं विधेयाः ॥ ५५ ॥

अल्पास्थिरैरसुखजैरसुखावसानैः
दुःखान्वितैरनुचितैरभिमानमूलैः ।
प्रत्यक्परागनुभवैः परिघूर्णितं मां
त्वय्येव नाथ चरितार्थय निर्विविक्षुम् ॥ ५६ ॥

तत्त्वावबोधशमितप्रतिकूलवृत्तिं
कैङ्कर्यलब्धकरणत्रयसामरस्यम् ।
कृत्वा त्वदन्यविमुखं कृपया स्वयं मां
स्फातिं दृशोः प्रतिलभस्व जगज्जनन्याः ॥ ५७ ॥

इत्थं स्तुतिप्रभृतयो यदि सम्मताः स्युः
यद्वाऽपराधपदवीष्वभिसंविशन्ति ।
स्तोकानुकूल्यकणिकावशवर्तिनस्ते
प्रीतिक्षमाप्रसरयोरहमस्मि लक्ष्यम् ॥ ५८ ॥

स्नेहोपपन्नविषयः स्वदशाविशेषात्
भूयस्तमिस्रशमनीं भुवि वेङ्कटेशः ।
दिव्यां स्तुतिं निरमिमीत सतां नयोगात्
दीपप्रकाशशरणागतिदीपिकाख्याम् ॥ ५९ ॥

॥ इति श्रीशरणागतिदीपिका समाप्ता ॥

कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने ।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥